

dansk undtagelse, at den vil blive opretholdt helt og fuldt, og at der ikke vil blive dansk underskrift på traktatændringer, hvis der overhovedet rokkes ved den danske undtagelse på det punkt? Det må jo være meget enkelt at besvare. Og det er ikke besvaret i regeringens udspil, for i regeringens udspil der står der bare, at undtagelsen ikke kan ophæves uden dansk samtykke.

Jeg spørger så: Vil statsministeren give det samtykke? Eller vil statsministeren love her, at det samtykke ikke vil blive givet undervejs i regeringskonferencen?

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Kan statsministeren bekræfte, at den enighed, der blev etableret i Folketinget i marts 1993, samt de danske undtagelser, som vi fik i Edinburgh, ikke forhindrer andre lande i at diskutere, hvad de vil, ej heller på disse områder?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Uffe Ellemann-Jensens spørgsmål kan jeg nikke og også i ord bekræfte, at andre lande naturligvis kan bringe de spørgsmål op, som andre lande finder skal bringes op på konferencen. Det kan Danmark i øvrigt også. Det er en del af de forudsætninger, hvorpå man arbejder til en sådan regeringskonference.

Til hr. Keld Albrechtsen har jeg egentlig kun den tilføjelse, at jeg har svaret, som jeg nu har mulighed for at svare i dag, og som det også vil være rigtigst at svare. Jeg kan bekræfte, at de fire undtagelser kun kan ændres gennem en ny dansk folkeafstemning.

Jeg har ikke mulighed for i dag at gøre yderligere kommentarer, for det ville jo forudsætte, hr. Keld Albrechtsen, at jeg kunne forudse regeringskonferencens samlede resultat. Det tror jeg ikke der er nogen der kan. Jeg tror, det er klogt, at tingene er lagt frem, som de er lagt frem, og at vi så går i gang med forhandlingerne omkring et fælles dansk forhandlingsoplæg og dernæst forhandler på regeringskonferencen.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, statsministeren kan jo godt afvise at diskutere disse ting offentligt, men han deltager jo i øjeblikket, har jeg forstået, i møder med SF. Hvis SF stillede som ultimativ betingelse for at gå ind i en aftale om et dansk udspil, at undtagelserne skal fastholdes hele vejen igennem og også i den traktat, som bliver resultat af regeringskonferencen – jeg ved ikke, om SF har gjort det her til

formiddag; Ritzautogrammerne kunne desværre antyde det modsatte – ville regeringen så imødekomme det? Det må dog være enkelt at besvare det spørgsmål, hr. statsminister!

Formanden:

Min fornemmelse er, at spørgsmålet er sluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 651

2) Til statsministeren af:

Jes Lunde (SF):

»Er Det Konservative Folkeparti frit stillet til at fremsætte forslag med økonomiske konsekvenser for staten i 1996?«

Begrundelse

Et finanslovsforlig indebærer ofte, at parterne kun med hinandens tilslutning kan fremsætte forslag med økonomiske konsekvenser for finansloven i aftaleperioden. Det vil derfor være interessant at høre, hvordan regeringen fortolker den netop indgåede aftale. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at Folketinget efter forligets indgåelse har førstebehandlet skattelovforslag med provenumæssige konsekvenser, som Det Konservative Folkeparti er medforlagsstiller på.

Jes Lunde (SF):

I fredags havde vi her i Folketingssalen første behandling af et konservativt skatteforslag om at give øget skatterabat til nogle udenlandske forskere. Det var altså et forslag, der ville koste staten et antal millioner kroner i tabt provenu.

Derfor synes jeg, det kunne være interessant at vide, hvilke aftaler forligspartierne bag finansloven har med hinanden. Kan Det Konservative Folkeparti frit stille forslag her i Folketingssalen, som har provenumæssige konsekvenser for 1996, eller kan regeringen sige nej til det? Skal regeringen have tingene til godkendelse på forhånd?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg opfatter finanslovaftalen for 1996 som – misforstå mig ret – en normal finanslovaftale.